

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **R. Ś.**

skazanego z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 listopada 2023 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu, sygn. akt III K 289/16, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 września 2019 r., sygn. akt II AKa 242/19

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 września 2023 r. R. Ś. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu, sygn. akt III K 289/16, ostatecznie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 września 2019 r., sygn. akt II AKa 242/19. W uzasadnieniu wniosku jego autor opisał przebieg postępowania i wskazał, że składał już uprzednio wnioski o wznowienie postępowania, a mimo tego, że jest niewinny i powinien w związku z tym być na wolności, w dalszym ciągu pozostaje w zakładzie karnym. R. Ś. wniósł ponadto o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu na potrzeby postępowania wznowieniowego.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Z treści wniosku o wznowienie postępowania wynika jego oczywista bezzasadność. Dlatego też należało odmówić jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych.

Jak już wyjaśniono R. Ś. we wcześniejszych rozstrzygnięciach w przedmiocie wznowienia postępowania, wznowienie takie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Z kolei w art. 545 § 3 k.p.k. ustawodawca sformułował obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Z brzmienia tego przepisu wprost wynika, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, adwokata lub radcy prawnego, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność.

Taka właśnie sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie. W złożonym wniosku jego autor w ogóle nie wskazuje na jakąkolwiek podstawę wznowienia postępowania, lecz jedynie opisuje przebieg postępowania oraz podnosi, że jest niewinny i nie powinien dłużej przebywać w jednostce penitencjarnej. To zaś w oczywisty sposób za wznowieniem prawomocnie zakończonego postępowania przemawiać nie może. Zauważyć przy tym należy, że wniosek o wznowienie postępowania, będący przecież nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, dotyczy prawomocnego już wyroku, który objęty jest domniemaniem prawidłowości przyjętych w nim ustaleń faktycznych. Tym samym dla wznowienia postępowania nie jest wystarczające twierdzenie wnioskodawcy, że jest inaczej niż ustalono w prawomocnym wyroku.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy, wobec stwierdzenia, że z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność, zdecydował o odmowie jego przyjęcia. Podkreślenia przy tym wymaga, że regulacja wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania zawarta w art. 545 § 3 k.p.k. wprowadzona została po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może doprowadzić do wznowienia. Niezasadne jest więc wyznaczanie obrońcy z urzędu, skoro wnioskodawca nie podał w swoim wniosku okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane w płaszczyźnie podstaw wznowienia postępowania.

Z tych też względów orzeczono, jak na wstępie.

JK
[ms]